

Постова Тріодь

П'ЯТА НЕДІЛЯ ВЕЛИКОГО ПОСТУ, ПРО БАГАТОГО І ЛАЗАРЯ, ПАМ'ЯТЬ ПРЕПОДОБНОЇ МАРІЇ ЄГИПЕТСЬКОЇ І ПРЕПОДОБНОГО ВЕНЕДІКТА НУРСІЙСЬКОГО

Стихіри преподобній Марії Єгиптянці, глас 6-й:

Потопáючи у вірі гріха,/ ти простягла́ ру́ки сво́ї,
о Маріє, до Ласка́вого Бо́га,/ і Він, усіляко дба́ючи
про вороття́ твоє,// людинолю́бно простя́г тобі́ ру́-
ку божествéнну, як Петро́ві.

Зану́рившись у прі́рву вели́ких поро́ків,/ ти не за-
гру́зла у ній,/ але́ ро́змислом перева́жним поспіши́-
лася діяннями/ підня́тися до найви́щої я́вної цно́-
ти,// надзвичáйно áнгелів, Маріє, здивува́вши.

Щоб по́лум'я прі́страстей погаси́ти,/ ти, Маріє, з
палко́ї душі́/ безупі́нно пролива́ла пото́ки слі́з,/
благодáть які́х допомо́жі здобу́ти і нам,// ві́дда-
ним пошано́вникам тво́їм.

Несамові́ття прі́страстей, що лю́то допіка́ли, по-
збу́тись бажа́ючи,/ ти, Маріє, Христа́ всім се́рцем по-
люби́ла,/ Йому́ само́зречено душе́ю послужи́ла/ і ра́-
ди Ньо́го плóть свою́ зсуши́ла,// зганьбі́вши цим во́-
рога-спокусі́теля.

Здивува́ла ти всіх нечу́ваним життя́м сво́їм, —/ і
áнгельську рать, і лю́дський рід, —/ ті́ло ду́хові під-
корі́вши і зако́ни приро́ди переступі́вши,/ бо, не-
мо́в безплóтна, ти, Маріє,// сво́їми нога́ми по Йо́р-
да́ну перейшла́.

Стіхѣра прѣбномѹ Венедіктѹ, гласъ ѿ:

**Красотѣ монашествующихъ бѣвъ, / собралъ єси неиз-
чѣтное множество слѣжити Гдѹ, / прѣподобне Венедікте, /
и кѣ нѣнѣи всѣмъ стезѣмъ настаивалъ єси, / добръ послѣдѹ-
ющымъ бжтвеннымъ твоимъ оученіємъ, / и подобаю-
щымъ твоємѹ житію добродѣтельнымѹ. / ѿ нѣмже тѣ
почитаємъ щѣнны, ѿче, // въ прѣставленіи твоємъ ра-
дѹющесѣ.**

Кондакъ П'ятої Недѣлі Велікого Пѣсту, глас 4-й:

**Зиму спокѹс перетѣрпѣвши, / дѹші своѣ обновімо, /
насіння дѹховне проростімо / і плодї чеснѣт прине-
сімо! / Ѡсь бо наближається Женихъ — Христѣс, / щоб
подвїжників нагородити: / пробудімось, ѡтже, і по-
трудімось, / щоб ми гѣтовими були // і нетлінні вѣн-
ці прийняли!**

Кондакъ про Багѣтого і Лѣзара, глас 6-й:

**Замѣсть хлѣба земнѣго, що його бѣдний Лѣзар по-
требував, / Ти, Бѣже, йому хлѣб безсмѣртя у Цѣрстві
Своімъ подав. / Замѣсть безжѣльного багачѣ, що на-
вѣть глянути на злидарѣ не хотѣв, / Ти, Спасе, Лѣза-
ря до грудѣй Авраѣма на Нѣбі притулів. / Тож прос-
вѣтї нас, навчї терпѣння й милосѣрдѣ, пѣки смерть
не прийшла, // щоб ми унїкли вѣчної мѹки і сподо-
бїлися з праведними житлѣ.**

Тропар прѣподобнїй Марїї Єгиптянцї, глас 5-й:

**Просвѣтївшись божествѣнно благодѣттю Хрестѣ, /
ти стала покаєння осяйнимъ свѣтілом, / прїстрас-
тей мѣрок розвѣявши, всечѣсная, / тѣм-то якъ ангѣ-**

лица Бóжа / ти Зóсимі свящénному з'явилась у пустéлі, // Маріє, преподóбная ма́ти.

Конда́к преподóбній Марії Єгиптя́нці, глас 3-й:

Блуді́в усяких пе́рше спóвнена, / зго́дом Христо́вою невісто́ю че́рез пока́ння ти ста́ла, / а́нгельського життя́ зажада́вши / і де́монів збро́єю Хрестá попра́вши, // Маріє пресла́вная.

Тропа́рь прѣподóбномꙋ Бенеді́ктꙋ, гласъ ѿ:

Тезоимéннагѡ звáнїа ѿстѣнꙋ / по́стническими по́двиги ѿвѣ́ла є́си, бѣ́но́се Бенеді́кте. / Ъ́и́хъ бо бѣ́гослові́їа процвѣ́тъ, / начало́свѣ́зное ѿ пра́вило бы́ла є́си, / любо́вію подража́ющимъ житі́ю твоє́ / ѿ є́диногласнѡ зовꙋ́щимъ: / Сла́ва бѣ́гꙋ просвѣ́тївшемꙋ тѣ́! / Сла́ва да́вшемꙋ тѣ́ крѣ́пость! / Сла́ва дѣ́йствꙋющемꙋ тобо́ю всѣ́мъ спсѣ́ніе! // Сла́ва сѣ́шю твою́ па́мать просла́вляшемꙋ!

Конда́къ прѣподóбномꙋ Бенеді́ктꙋ, гласъ 5:

Бѣ́годѣ́тїю бѣ́жїю ѡ́богатї́ла є́си, / дѣ́лы же ѿзвѣ́стї́ла є́си звáнїе: / ѿ ѿвѣ́ла є́си, Бенеді́кте, оꙋ́годниче Хрѣ́ста бѣ́га въ мѣ́твахъ ѿ постѣ́хъ, / дарова́нїи бѣ́жїа дѣ́ла ѿсполне́нъ: / ѿ бы́ла є́си недѣ́жнымъ ѿцѣ́лїтель, ѿ прогонї́тель врагѡ́мъ, // ѿ наста́вникъ вѣ́ренъ дѣ́шамъ на́шимъ.

3 Кни́ги Проро́ка Ісаї́ чїта́ння:

(65) ⁸ Так гово́ритъ Госпо́дь: ¹² Я клі́кав вас, та ви́ не відпові́дали, Я говорі́в, та ви́ не зважа́ли. Ви лихé перéдо Мнóю витворя́ли і те, чо́го Я не бажа́в, оби́рали. ¹³ Так о́сь: раби́ Мої́ бꙋ́дуть їсти, а ви бꙋ́дете го-

лодувати, рабі Мої будуть п'яти, а ви будете жаждувати. **13(14)** Рабі Мої будуть радіти, а ви від сорому горіти, **14** рабі Мої будуть у веселошах святкувати, а ви від болю сердечного кричати і від туги духовної ридати. **15** Бо ймення своє ви залишите як нехоч (**або:** відворотнє, обридливе, оскóмисте, осоружливе, огідливе, прокляте) для обранців Моїх. Господь вас поб'є, а рабів Своїх новім ім'ям назвє. **16** Забудуть вони попередню бідү, **17** бо настане нове Небо і нова Зємля, і минулого не пам'ятатимуть, ані до серця свого не братимуть. **18** Радощі та веселощі знайдуть на ній [на Землі].

Рим. 12:1-21

Гал. 3:23-29 (Марії) або Флп. 3:7-12 (Венедікту)

Евр. 9:11-28

Алилуя, глас 1-й, псалом Давідів:

стих: Терпляче терпів я, Гóспода ждучи, і Він на мене увагу звернуv, і благання моє Він почуv.

стих: **І** витяг мене з рову мýки і з трясовини багнюки.

Мк. 10:28-52 або Мф. 19:27-20:34

(зачи́н: «Одногó разү Петро́ сказав Ісýсові...»)

Лк. 16:19-31 (про Багача і Лазаря)

+ Черговé воскресне (ранішнє) Ева́нгеліє